

KINH 1283.¹

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở trong vườn Cấp cô độc, rừng cây Kỳ-đà, nước Xá-vệ. Bấy giờ, có một Thiên tử tướng mạo tuyệt vời, vào lúc cuối đêm, đến chỗ Phật, đánh lễ sát chân Phật, ngồi lui qua một bên, từ thân tỏa ánh sáng chiếu khắp vườn Cấp cô độc, rừng cây Kỳ-đà. Thiên tử kia nói kệ hỏi Phật:

*Người tạo tác thế nào,
Trí tuệ để cầu tài;
Cùng nghiệp thọ tài sản,
Hoặc hơn, hoặc lại kém?*

Bấy giờ, Thế Tôn nói kệ đáp:

*Mới học nghề nghiệp khéo,
Tìm cách gom tài vật;
Được tài vật kia rồi,
Phải nên phân làm bốn.
Một phần tự nuôi thân,
Hai phần cho doanh nghiệp;
Phần còn lại để dành,
Nghĩ đến người thiểu số.
Người kinh doanh sự nghiệp,
Làm ruộng hay buôn bán;
Chăn trâu, dê phồn thịnh;
Nhà cửa dùng cầu lợi,
Tạo phòng ốc giường nầm;
Sáu thứ đồ nuôi sống,
Phương tiện tạo mọi thứ;
An lạc sống suốt đời.
Khéo tu nghiệp như vậy,
Trí tuệ dùng cầu tài;
Của báu theo đó sanh,*

^{1.} D.31. Siṅgalaka. Cf. N^o26(135. Kinh Thiện Sanh), N^o1(16. Kinh Thiện Sanh), N^o100(281).

*Như các dòng về biển.
Tài sản nhiều như vậy,
Như ong gom vị ngọt;
Ngày đêm của tăng dần,
Như kiến đồn đống mồi.
Không giao của người già,
Không gởi người bên cạnh;
Không tin người gian xảo,
Cùng những người keo lẩn.
Gần gũi người thành công,
Xa lìa người thất bại;
Người thường thành công việc,
Giống như lửa cháy bùng.
Người quý trọng bạn lành,
Thân mật theo người tốt;
Đồng cảm như anh em,
Khéo dùm bọc lẩn nhau.
Ở trong vòng quyến thuộc,
Biểu hiện như trâu chúa;
Tùy chõ cân mọi người,
Phân của cho ăn uống;
Khi tuổi hết mạng chung,
Sanh về trời hưởng lạc.*

Lúc ấy, Thiên tử kia lại nói kệ:

*Lâu thấy Bà-la-môn,
Mau đạt Bát-niết-bàn;
Qua rồi mọi sợ hãi,
Vượt hẳn đời ái ân.*

Thiên tử kia nghe Phật nói xong, hoan hỷ, tùy hỷ cúi đầu lê sát chân Phật, rồi biến mất.

M

KINH 1284.²

Tôi nghe như vầy:

Một thời, Đức Phật ở trong vườn Cấp cô độc, rừng cây Kỳ-đà, nước Xá-vệ. Bấy giờ, Thế Tôn bảo các Tỳ-kheo:

“Thời quá khứ ở Câu-tát-la có một người đánh đàn tên là Thô Ngưu, du hành trong nhân gian tại nước Câu-tát-la, dừng nghỉ ở chỗ vắng. Bấy giờ, có sáu Thiên nữ từ cung trời rộng lớn, đến chỗ người đánh đàn Thô Ngưu nước Câu-tát-la, nói với người đánh đàn Thô Ngưu rằng: ‘Thưa Cậu, Cậu hãy vì chúng tôi đánh đàn, chúng tôi sẽ ca múa theo.’”

Người đánh đàn Thô Ngưu nói:

“Được vậy, các chị em! Tôi sẽ vì các chị em mà đánh đàn. Nhưng các chị em hãy nói với tôi, các chị là ai, ở đâu đến đây?”

Thiên nữ nói:

“Cậu cứ khảy đàn đi, chúng tôi sẽ ca múa, ở trong những lời ca tụng, sẽ tự nói lên nhân duyên ở đâu đến đây.”

Người đánh đàn Thô Ngưu kia liền khảy đàn, còn sáu Thiên nữ kia liền ca múa theo.

Thiên nữ thứ nhất nói kệ ca rằng:

*Nếu người nam, người nữ,
Bố thí y thăng diệu;
Vì nhân duyên thí y,
Chỗ sanh được thù thăng.
Vật yêu thích đem cho,
Theo ý muốn sanh Thiên;
Thấy tôi ở cung điện,
Nương hư không đi đạo.
Thân trời như khói vàng,
Hơn trong trăm Thiên nữ;
Xem xét phước đức này,
Thứ nhất trong hồi hướng.*

Thiên nữ thứ hai lại nói kệ:

^{2.} Jā. 243. Guttila; N^o100(282).

*Nếu người nam, người nữ,
Bố thí hương thăng diệu;
Vật yêu mến vừa ý,
Theo ý muốn sanh Thiên.
Thấy tôi ở cung điện,
Nương hư không đi đạo;
Thân tròn như khói vàng,
Hơn trong trăm Thiên nữ.
Xem xét phước đức này,
Thứ nhất trong hồi hương.*

Thiên nữ thứ ba lại nói kệ:

*Nếu người nam, người nữ,
Đem thức ăn bố thí;
Vật yêu mến vừa ý,
Theo ý muốn sanh Thiên.
Thấy tôi ở cung điện,
Nương hư không đi đạo;
Thân tròn như khói vàng,
Hơn trong trăm Thiên nữ.
Xem xét phước đức này,
Thứ nhất trong hồi hương.*

Thiên nữ thứ tư lại nói kệ:

*Nhớ lại những đời trước,
Từng làm tôi tớ người;
Không trộm, không tham ăn,
Siêng tu, không biếng nhác.
Vừa bụng tự điều thân,
Phần dư giúp người nghèo;
Thấy tôi ở cung điện,
Nương hư không đi đạo.
Thân tròn như khói vàng,
Hơn trong trăm Thiên nữ;
Xem xét phước đức này,
Là nhất trong cúng dường.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

Thiên nữ thứ năm lại nói kệ:

*Nhớ lại những đời trước,
Từng làm vợ con người;
Bố mẹ chồng hung bạo,
Thường thêm lời thô thiển.
Vẫn giữ lẽ làm dâu,
Khiêm tốn và vâng thuận;
Thấy tôi ở cung điện,
Nương hư không đi đạo;
Thân trời như khói vàng,
Hơn trong trăm Thiên nữ.
Xem xét phước đức này,
Thứ nhất trong cúng dường.*

Thiên nữ thứ sáu lại nói kệ:

*Xưa từng thấy đường đi,
Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni;
Theo họ nghe chánh pháp,
Một đêm giữ trai giới.
Nay thấy ở cung điện,
Nương hư không đi đạo;
Thân trời như khói vàng,
Hơn trong trăm Thiên nữ.
Xem xét phước đức này,
Thứ nhất trong hồi hướng.*

Bấy giờ, người đánh đòn Thô Ngưu nước Câu-tát-la nói kệ:

*Nay tôi may đến đây,
Trong rừng Câu-tát-la;
Thấy được các Thiên nữ,
Thân trời thật tuyệt vời.
Đã thấy lại được nói,
Phải tu thêm thiện nghiệp;
Nay duyên tu công đức,
Cũng sẽ sanh lên trời.*

Nói những lời này xong, các Thiên nữ liền biến mất.

Phật nói kinh này xong, các Tỳ-kheo nghe những gì Phật dạy,
hoan hỷ phụng hành.

M